

get som helst rimeligt Forhold til de Beløb, der er anbragte deri, og der kræves tvingende Nødvendighed for at faa os til at fortsætte dermed. Derfor forekommer det mig, at det vilde være særdeles rimeligt, om man kun forlængede Loven for det Tidsrum, som maa erkendes for nødvendigt under Hensyn til Fordelingen af den Produktion, der har fundet Sted, og derefter tog under Overvejelse, om man skulde gaa til yderligere Forlængelse, en Forlængelse, som i det væsentlige vil komme til at omfatte den Tid, indenfor hvilken den næstkommende Brændselssejers Produktion skal planlægges.

Indenrigsministeren (Rode): Det fremgaar af det ærede Medlems Udtalelser, at jeg aldeles ikke har misforstaaet ham, da jeg udtalte, at han ene af Ordførerne havde rejst Tvivl om, hvorvidt det var rigtigt at forlænge Loven for det her foreslaaede Tidsrum. Jeg henviste til, at den er foreslaaet forlænget for det paa-gældende Tidsrum af hele Brændselsnævnet, uanset af hvilket Parti Medlemmerne er indsatte i Brændselsnævnet, med andre Ord af alle dem, som sagligt har beskæftiget sig med denne Lovs Forvaltning. Det ærede Medlem gjorde sig nu til Talsmand for, at man ikke behøvede at tage mere end et halvt Aar, og saa kunde man til Efteraaret igen optage Spørgsmaalet om, hvorvidt den burde forlænges eller ikke. Det kan man selvfølgelig gøre, hvis man vil gøre sig alt her i Livet vanskeligere og besværligere end nødvendigt. Hvis det overhovedet er det ærede Medlems Opgave at gøre det vanskeligere for Administrationen, Rigsdagen og Lovgivningsmagten, saa kan man gøre det. Denne Lov bliver jo ikke bestaaende eller forvaltet en eneste Dag længere end nødvendigt. Den forvaltes ikke i særlig Grad af mig — kun meget indirekte —, men af et Udvalg, hvori Rigsdagen har en betydelig Indflydelse, og dette Udvalg har for Øjeblikket anbefalet, at Loven forlænges for et helt Aar, fordi nu en Gang et Brændselsaar er et Brændselsaar, og fordi den ene Del af Virksomheden, som bestaar i at fremskaffe Brændsel, ligger forskelligt, efter som det er Tør eller Brænde. Det ene frembringes væsentlig i Sommerperioden, det andet væ-

sentlig i Vinterperioden, men Fordelingen sker i alle Tilfælde i den Tid, hvor Brændselet navnlig bruges, i Vinterperioden. Der er saaledes — det var derfor, jeg særlig henviste til de Udtalelser, som det ærede 11te Medlem for 6te Kreds (Bruun) fremsatte — en naturlig Grund til at lade Nævnet bestaa for det Brændselsaar, der er Tale om. Men hvis Forholdene udvikler sig gunstigere — ja, saa vil selvfølgelig Nævnet udtale, at nu behøves det ikke længere, og saa vil det hele kunne bortfalde. Og hvis det ærede Medlem til Efteraaret er i Stand til at paavise, at nu bør Loven bortfalde, vil alle være enige om det, forsaavidt det er sagligt begrundet. Der er ingen, som ønsker, at disse Love skal bestaa en eneste Dag længere, end der er Brug for dem her i Landet.

Naar det ærede Medlem dernæst anførte, at det er tvivlsomt, om en Række af de detaillerede Bestemmelser, som findes i Loven, maa blive bestaaende, kan jeg ganske give ham Ret. Det er højst sandsynligt, at en stor Del af disse Bestemmelser, bl. a. om Tvang til Arbejde, slet ikke er nødvendige og slet ikke vil blive brugt; det er meget sandsynligt, at en Række af Ekspropriationsbestemmelser overhovedet ikke vil komme til Anvendelse, at de muligvis kun vil være nødvendige som Baggrund for Tilfældene og meget sjældent. Man kunde derfor ogsaa meget vel have tænkt sig, at Nævnet var gaaet ind paa en Revision af Lovforslaget og havde fremsendt til Indenrigsministeriet et meget kort, sammentrængt Forslag, og da vilde jeg selvfølgelig have overbragt dette til Rigsdagen. Men da Nævnet selv er kommet til den Overbevisning, at det klareste vil være at lade denne Lov fortsætte, saaledes som den bestaar, i Bevidstheden om, at ingen af de Bestemmelser i den, som der ikke er Brug for, vil blive anvendt, har jeg ment ikke at burde gaa imod Nævnet, men fremlægge dette Forslag her for Rigsdagen, og jeg forstaar altsaa, at paa dette Punkt er det heller ikke det ærede Medlems Tanke at optage Loven til en Detailrevision.

Kragh: Den højtærede Minister udtalte formentlig spøgefuldt, at Imødekommen af mit Ønske om en kortere Gyl-